

Neticības un okultisma saknes

Vienīgais efektīvais dziedināšanas veids, atbrīvošanās no Sātana postošās ietekmes ir nodošanās terapijai, kuru mums piedāvā Jēzus Kristus

Šī patiesība par Dievu ir nerimstoši apstrīdēta, deformēta cilvēka apziņā caur ļaunuma spēkiem. Iedzīmtā grēka aprakstā Sātans, kuru Jēzus nosauca par „melu tēvu” (Jp 8,44), pamet cilvēkam domu, ka patiesībā Dievs viņu nemil, jo aizliedz viņam piekļūt pilnīgai laimei ar pavēli: „Bet no laba un ļauna atzīšanas koka tev nebūs ēst, jo tai dienā, kad tu ēdīsi no tā, tu mirdams mirsi.” (1Mozus 2,17) Sātans apstrīd to, ko saka Dievs: „Jūs mirt nemirsit, bet Dievs zina, ka tanī dienā, kad jūs no tā ēdīsit, jūsu acis atvērsies un jūs būsīt kā Dievs, zinādami labu un ļaunu.” (1Mozus 3,4-5) Zināt labu un ļaunu tas nozīmē sasniegt Dieva visvarenību. Ādams un Ieva noticēja Sātanam un pārtrauca ticēt Dievam. Noticēja, ka grēks dos viņiem pilnīgu dzīvi un laimi, bet pārtrauca ticēt tam, ko teica Dievs, ka grēks nogalina mīlestību, ved pie garīgas nāves un verdzības ļaunuma spēkiem. Sātanam izdevās viltot Dieva tēlu cilvēka apziņā un vedināt cilvēku pie pirmā grēka – atteikties no ticības tam, ko atklāja viņam Dievs. Būdams „melis un melu tēvs” (Jp 8,44), Sātans nerimstoši mēģina viltot Dieva tēlu cilvēku

Pagānisko Austrumu reliģiju lamatas

Austrumu reliģijās nav Dieva, kurš ir persona, kuru var satikt, iemīlēt, ar kuru var izveidot personisku kontaktu. Šajās reliģijās dievs ir radīšanas kopums, kaut kāda bezpersoniska kosmiska enerģija, kurā cilvēkam ir jāizšķīst un jāpazaudē savs personiskais „es”. Tā saskaņā ar šīm reliģijām vesela daba ir dievs, un katrs no mums ir dievs – tātad nav personiska Dieva. Ir runa tikai par to, lai cilvēks apzinātos, ka viņš ir dievs, tātad, lai noticētu tam, ko sacīja Sātans pirmajā kārdinājumā (1Mozus 3,4-5), un ar saviem spēkiem caur jogu un citām meditācijas tehnikām censtos nonākt līdz laimei, zaudējot savu personisko „es”, vienojoties ar dabu, bezpersonisku „lielu kopumu”. Visas Austrumu reliģijas ir cilvēka mēģinājumi meklēt Dievu, bet ar Jēzus Kristus atnākšanu pasaulē tie kļūst neaktuāli un nevajadzīgi. Tā kā Dievs pilnībā atklājās cilvēkiem Jēzū Kristū, tad ir visai neapdomīgi meklēt Dievu Austrumu reliģijās, kur nav Kristus.

MVO foto attīns

Tāpēc Dievs kļuva par īstu cilvēku, nomira un augšāmcēlās, lai glābtu mūs no grēka verdzības un nāves un dotu mums dalību savā dievišķībā, tas ir Trīsvienīgā Dieva dzīvē

Mīlestība kļūst iespējama tikai starp tiem, kuri ir brīvi. Personisks Dievs ilgojas izveidot ar cilvēku mīlestības atiecības un tāpēc radīja mūs pēc sava tēla un līdzības, apveltot mūs ar prātu, brīvu gribu un spēju mīlēt. Tieši tajā izpaužas katras cilvēka aicinājuma lielums. Dievs negrib, lai mēs pazaudētu savu personisko „es”, kā to māca Austrumu reliģijas, jo tad mēs atmestu mīlestību un pazaudētu sevi. Viņš ilgojas, lai mēs varētu brīvi Viņu izvēlēties un pieņemt Viņa mīlestību, kura mūs iekļauj Trīsvienīgā Dieva dzīvē. Dievs atklāj mums, ka mīl katru cilvēku, un ļoti ilgojas, lai mēs atbildētu ar mīlestību uz Viņa mīlestību. Toties Austrumu reliģiju ceļi neved pie nobriesanas mīlestībā un cilvēka personas attīstības. Tie rāda tikai to, kā saskatīt personīgo dabu, kas tiek identificēta ar Dievu, bet tas ir ceļš, kas

Būdams „melis un melu tēvs” (Jn 8,44), Sātans bez apstājas mēģina viltot Dieva tēlu cilvēku sirdīs

var aizvest uz egoisma virsotnēm. Tikai Jēzus Kristus, Dievs-cilvēks, var izvest mūs no šīs nomaldīšanās grēka tumsā un nāvē. Tikai Viņš ir mūsu „ceļš, patiesība un dzīvība” (Jn 14,6). Tāpēc Dievs kļuva par īstu cilvēku, nomira un augšāmcēlās, lai glābtu mūs no grēka verdzības un nāves un dotu mums dalību savā dievišķībā, tas ir Trīsvienīgā Dieva dzīvē. Tādēļ dara mūs spējīgus, lai lūgšanā un sakramentos mēs varētu elpot ar Viņa mīlestību, tas ir, pieņemt Viņa dzīvi, Svētā Gara

Cilvēks, kurš nes sevī viltotu Dieva tēlu, sacelas pret Viņu, bēg no Viņa un beigās apstrīd Viņa eksistenci

dāvanu. Tad ar Dieva spēku cilvēks paceļas pārdabiskās dzīves līmenī, viņš paliek tā pati radība, bet jau dievišķota, pilnā mērā mīlestībā vienota ar Dievu.

Jēzus mums saka: „ES ESMU vīnakkoks, jūs tie zari. Kas Manī paliek un Es viņā, tas nes daudz augļu, jo bez Manis jūs nenieka nespējat darīt.” (Jp 15,5) Tikai tad cilvēks ieraudzīs dzīves jēgu, kad ietīcēs Kristum un pieņems no Viņa Dievu – dzīves dāvanu, elpos ar Tēva un Dēla mīlestību, tas ir, ar Svēto Garu. Dievs mums saka: „Kas tic un top kristīts, tas tiks izglābts, bet, kas netic, tiks pazudināts.” (Mk 16,16) Mēs Svētajos Rakstos arī lasām, ka Antikristi ir visi tie, kuri neatziņīst, ka Kristus ir Dievs, otrā Trīsvienības persona, kas kļuva par īstu cilvēku, lai mūs glābt: „Kas ir melis, ja ne tas, kas noliedz, ka Jēzus ir Kristus? Tas ir antikrists, kas noliedz Tēvu un Dēlu.” (1Jp 2,22)

Jēzus Kristus ir vienīgais Pestītājs. Tāpēc svētais Pēteris raksta: „Nav pestīšanas nevienā citā; jo nav neviens cits vārds zem debess cilvēkiem dots, kurā mums lemta pestīšana.” (Apd. 4,12)

Ja mēs Viņu pieņemsim un ļausim caur pastāvīgu lūgšanu, Izlīgšanas sakramantu un Euharistiju, lai Viņš mūs pārveido ar savu mīlestību, mēs jau tagad dzīvosim Viņa dzīvi un izjutīsim augšāmcēšanās prieku, uzvaru pār Sātanu, grēku un nāvi.

Okultisms

Okultisms ir Sātana reliģija. Dažādu okultisma formu prakse ir viens no smagākajiem grēkiem pret Dekaloga pirmo bausli. Pie okultisma pieder: bioeneroterapija, radiestēzija, buršanās, spiritisms, garu izsaukšana, hipnozes, transa pielietošana, lai noteiktu diagnozi vai ārstēšanu, pūšošana, zīlēšana, astroloģija, gaišredzība, hiromantija, taro kārtis vai citas līdzīgas metodes nākotnes izzināšanai, austrumu cīņas mākslas, austrumu meditācijas, joga utt.

Jo vairāk cilvēkā ienāk reliģiska ignorance, novājinās ticība, viņa dzīvē pazūd lūgšana un retāk notiek sakramantu pieņemšana, jo vairāk cilvēks sāk meklēt

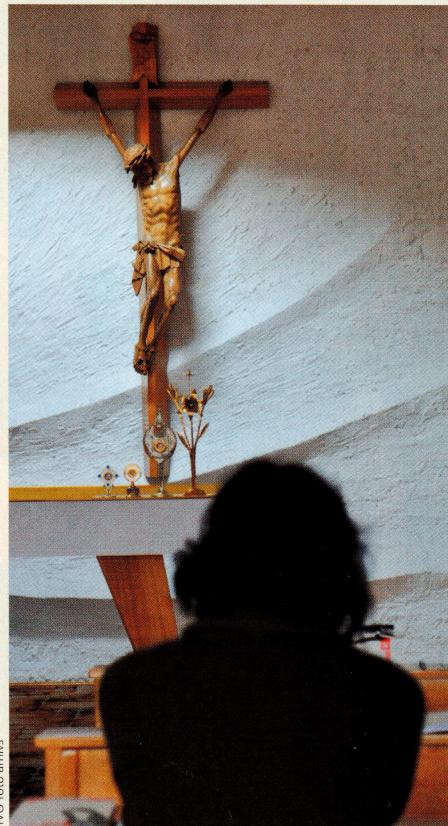
„ticību” dažādās mānticībās un okultismā. Tie, kuri sarauj ticības un mīlestības saites ar Dievu, padodas nepatiesai pārliecībai, ka paši atradīs pilnīgu laimi bagātībā, baudā, varā vai veselībā. Lai īstenotu šos mērķus, čeras pie dažādām okultisma formām, izmantojot noslēpumainus, nemateriālus spēkus. Tādēļ griežas pie zīlniekiem, gaišreģiem, astrologiem, bioenergotapeitiejiem, burvjiem, pie dažādām meditācijas tehnikām, jogas un tā tālāk, lai realizētu savas dzīves plānus un ilgas. Ar dažādu amuletu, talismanu, žestu, formulu un rituālu palīdzību ilgojas saņemt pārdabisku spēku aizsardzībā pret slimībām, neveiksmēm, lai valdītu pār apkārtējo realitāti un apmierinātu visas savas egoistiskās vēlemes.

Praktizējot dažādas okultisma formas, cilvēks novēršas no īstā Dieva un atveras noslēpumainiem dēmoniskiem spēkiem iluzorā pārliecībā, ka tieši tie viņam atnesīs vēlamo laimi. Tāda stāvokļa sekas ir nonākšana jauno spēku verdzībā, līdz pat apsēstībai.

Var satikt daudz cilvēku, kuri pat caur vienreizēju kontaktu ar kādu bioenergotapeitu, zīlnieci vai gaišreģi iegūst nepārtrauktas galvassāpes, bales un depresiju, bezmiegu, garīgu nemieru vai tiešu jauno garu agresiju.

Vienīgais efektīvais dziedināšanas veids, atbrīvošanās no Sātana postōšās ietekmes ir nodošanās terapijai, kuru mums piedāvā Jēzus Kristus. Tev vispirms vajag patiesi izsūdzēt grēkus un sākt pastāvīgu ikdienas lūgšanu, lai Jēzus varētu saraut dažādas saites, kas tevi vieno ar jaunajiem gariem, kurus tu „satiki” caur okultiskām praksēm. Ja tas ir iespējams, katru dienu jā piedalās Euharistijā un jā pieņem Svētā Komūnija, jā upurē Jēzum visas savas garīgās un fiziskās ciešanas, jā upurējas Jēzum caur Jaunavas Marijas Bezvainīgo Sirdi, jā lūdzas Rožukronis, Dieva Žēlsirdības kronītis, jā lasa Svētie Raksti. Lai atbrīvotos no jauno spēku verdzības un dziedinātu visus garīgos ievainojumus, būs nepieciešams laiks, tāpēc tev ir jā apbrūnojas ar pacietību, nesot savas ciešanas, kas ir jauno garu izsauktas, un upurējot tās Jēzum. Tad ciešanas kļūs par svētību un svētuma ceļu pie neierobežotas uzticības Jēzum, attodoties pilnīgi Viņa rīcībā. Vienotībā ar Jēzu noteikti svinēsi uzvaru.

Svētā Edīte Šteina saka: „Viss, ko mēs varam un ko mums vajadzētu darīt, ir atvērt sevi ūčītābai, tas ir, pilnībā atteikties no savas personīgās gribas un pakļau-

MVO foto attāns

ties Dieva gribai, saliekot Viņa rokās savu dvēseli, kas ir gatava pieņemt Viņu un Viņa formāciju. Tas prasa vispirms sevis iztukšošanu un iekšēju klusumu.”

Ja ilgojies atbrīvoties no Sātana verdzības un saraut saites ar dažādām okultiskām praksēm, lūdzies ar sekojošas lūgšanas vārdiem: „**Kungs Jēzu Kristu, caur Tavas Beзвainīgās Mātes Marijas aizbildniecību pilnībā uzticu sevi Tev, savu miesu un dvēseli, visu, kas es esmu un kas man pieder. Tikai Tu, Jēzu, esi manas dzīves vienīgais Kungs un tāpēc no visas sirds nožēloju savu iesaistišanos oklutiskās praksēs ...**” (šeit pasaki, kādas prakstes tās bija, piemēram: piedalīšanās spiritiskos seansos, zīlnieču, burvju, gaišreģu, bioenergotapeitu, dziednieku pakalpojumu izmantošana, taro kārtis, horoskopu, nākotnes zīlēšana pēc rokas utt.). **Tikai Tu, Kungs, esi mans vienīgais Dievs, vienīgā mīlestība un manas dzīves cerība. Es atsakos no visām oklutiskajām praksēm, kurām brīvprātīgi padevos Sātana varas iedarbībā. Es atsakos no tevis, Sātan, un es pavēlu tev, Jēzus Kristus vārdā, pārtraukt savu darbību manā dzīvē. Amen.”**

pr. Miečislavs Pjotrovskis SChr ■

Reinkarnācijas nav

Kungs Dievs Svētos Rakstos atgādina mums, ka uz zemes mēs dzīvojam tikai vienu reizi: „Neazmirstiet, ka nav atgriešanās” (Sīr 38,21); „Un, kā cilvēkiem nolemts vienreiz mirt, bet pēc tam tiesa” (Ebr 9,27). Mūsu dzīve uz zemes ir vienīga un neatkārtojama, cilvēks nomirst tikai vienreiz, un pēc nāves vairs nav atgriešanās pie dzīves uz zemes. To mums saka Kungs Dievs. Toties apgalvojums par reinkarnacijas eksistenci ir jaunā gara mānīgs kārdinājums, kas tiecas, lai cilvēki pienācīgi nenovērtētu savu grēku sekas un pārtrauktu ticēt Dieva atklātai patiesībai par cilvēka dzīves neatkārtojamību uz zemes un mūžīgās pazušanas iespējamību. Tas, ko Jēzus Kristus māca savā Baznīcā par reinkarnacijas tēmu, ir viennozīmīgs: „Kad beigāsies „mūsu zemes dzīves viens vienīgs skrējiens” (LG 48), mēs neatgriezīsimies vairs pie nākamās zemes dzīves...”

„Cilvēkiem nolemts vienreiz mirt” (Ebr 9,27). Pēc nāves nav reinkarnācijas” (KBK 1013).

Katrī, kas tic reinkarnācijai, dod liecību savai lielajai reliģiskai ignorancēi, bet vispirms nodod un atmet Kristus mācību, tā kā iet „ar savu filozofiju un tukšu maldināšanu, kas balstās uz cilvēku mācībām un pasaules pirmspēkiem, bet ne uz Kristu” (Kol 2,8).

Redakcija ■